

عنوان مقاله:

اصالت فلسفه علم کوون

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 16، شماره 62 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

حسن میانداري

خلاصه مقاله:

چکیده تامس کوون در ۱۹۶۲ نظریه‌ای اصیل در فلسفه علم ابراز داشت. اما صاحب نظرانی ادعا کرده اند که هیدگر آنچه را کوون «پارادایم»، «علم متعارف» و «انقلاب علمی» می‌نامید، پیشتر گفته بود. مته‌متیکال بودن علم جدید، نیاز به جهانهای تفسیری و افق دانایی، مبانی ادعاهای قول هیدگر به پارادایم هستند. افکندن طرح جامع، مبانی اصلی قول او به علم متعارف است. مقاومت ناهنجاریها و بازنگری ریشه‌ای در مفاهیم بنیادین علم، مبانی قول او به انقلاب علمی است. ما تمام این ادعاها را رد می‌کنیم. پارادایم در آراء متاخر کوون دو معنای خاص و عام دارد. طرفداران تقدم هیدگر، معنای خاص را لحاظ نکرده‌اند. پارادایم به معنای عام شامل چهار جزء و وابسته به جامعه علمی است. در استدلال هر یک از طرفداران، تمام یا برخی از این اجزاء لحاظ نشده‌اند و جامعه علمی محوریت ندارد. به نظر کوون در علم متعارف دانشمندان پازل حل می‌کنند؛ ولی به روایت طرفداران قول هیدگر به علم متعارف، کارهای دیگری در طول این دوره انجام می‌شود. به نظر کوون مقاومت مسائل ناهنجار برای رخداد انقلاب علمی کافی نیست؛ ولی به نظر طرفدار تقدم هیدگر، کافی است. نتیجه اینکه تنها شباهتهای کلی میان آراء هیدگر و کوون وجود دارد، که اختصاصی به هیدگر ندارد. و آراء فلسفه علمی کوون اصالت دارند.

کلمات کلیدی:

کلید واژه‌ها: فلسفه علم، هیدگر، کوون، پارادایم، علم متعارف، انقلاب علمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1404700>

